

TRENTA

*T*ako lep je tu svet,
popotnik vsak naj se tega zave,
vsak travnik s hladno vodo objet,
ob večerih vrhovi gora v soncu zagore.

*R*ad vedno tu bi ostal,
kot v mladih dneh ovčice na pašo bi gnal,
kjer prvič sem jokal, prvič sem ljubil,
izvoljenki svoji srce tu sem obljubil.

*E*nkrat pa, ko bom umrl,
v dolini tihi se duša spočije,
vseh grehov v rodni grudi se umije,
takrat mirno svoje oči bom zaprl.

*N*aj zakopljejo me tu,
taka moja je volja,
le tu najdem pravega miru,
le tu ravna bodo moja črna polja.

*T*ako zrl bom spet v to dolino,
čeprav prispel bom v novo domovino,
tam le toliko bom veljal,
kar komu dobrega sem tu dajal.

*A*l' bom mrtev al' bom živ,
doline najlepše pozabil ne bom,
tu vedno bo moj pravi dom,
tu vedno najbolj srečen bom bil.

---

*T*ako lep je tu svet,
*R*ad vedno tu bi ostal,
*E*nkrat pa, ko bom umrl,
*N*aj zakopljejo me tu,
*T*ako zrl bom spet v to dolino,
*A*l' bom mrtev al' bom živ.

Anton Hosner

VEČER V HRIBU

*K*o dan že zapira oči,
ko modrina neba pordeči,
takrat na pot se odpravljam,
dolino to senčno zapuščam.

A moje so misli drugje,
tja gor v hrib me vodi srce,
tam vedno je tako toplo,
sonce zadnje tone za goro.

*L*ep je razgled čez hribe vse,
od Lubnika do Jelovice,
lepš'ga kraja na svetu ni,
samo tam pozabim vse skrbi.

*I*n ko pade zadnji žarek
sonca na to žuljavo zemljo,
takrat se še ozrem v nebo,
vprašam, kakšen jutri prišel bo.

*Š*e nam sonce bo sijalo,
dež rosil nam oko in zemljo,
tod srce srečo iskalo
si zvestobo, mir, ljubezen bo.

*E*na pot naj vodi nas naprej,
ko zde težave se ti brez mej,
ko ti srce je žalostno,
kot vse – tudi to minilo bo.

Anton Hosner